

N:o 25.

Af herr **O. Erickson** i Bjersby m. fl., *angående höjning af tullen å fläsk.*

Efter det Riksdagen år 1888 åsatt artikeln *fläsk, andra slag än rökt*, en införseltull af 20 öre per kilogram, blef denna tullsats år 1892, med föranledande af då rådande jemförelsevis höga pris å lifsförnödenheter i allmänhet, i sammanhang med andra tullförändringar nedsatt till 10 öre per kilogram, hvilken senare tullsats allt jemt derefter varit gällande.

De förhoppningar om bättre tider för landets jordbrukande befolkning, som 1892 års stegring af försäljningsprisen å landtbruksprodukter ingaf en och annan, blefvo, som bekant är, dock allt för snart gäckade; och förhållandena blefvo inom kort af den art, att det befans oundgängligt, att å omalen och malen spanmål m. fl. jordbruksprodukter införa ett högre skydd än det Riksdagen förut från och med år 1888 bestämt.

Deremot qvarstår, såsom redan nämnts, fortfarande oförändrad 1892 års tullsats å artikeln fläsk, andra slag. Att någon förändring deri, oaktadt dess sammanhang med tullskydd å öfriga jordbruksalster, ej ännu vidtagits, beror dock ingalunda derpå, att försäljningsprisen å denna vara skulle efter år 1892 varit sådana, att fläsk fortfarande skulle kunna utan allt för stora uppoffringar produceras. Verkliga förhållandet är, att efter år 1892 priset å fläsk varit stadt, snart sagdt, i ständigt nedgående.

Detta, synnerligen för en stor del af landets mindre jordbrukare, ytterst bekymmersamma förhållande föranledde också, senast vid sistförflutna riksdag, framställningar om höjande af tullen å fläsk. Dervid framhölls, hurusom på vida sträckor af landsbygden svinafveln är en vigtig, somligstädes

den allra viktigaste förvärfskällan för jordbrukets idkare. Dessa framställningar ansåg också 1895 års bevillningsutskott vara behjertansvärda, och utskottet, som yttrade, att de sedan år 1892 förändrade prisförhållandena borde föranleda en höjning af skyddet för ifrågavarande handtering till samma belopp som under åren närmast före 1892, föreslog, att tullen för fläsk, andra slag, måtte höjas till 20 öre per kilogram. Utskottets förslag, som bifölls af Första Kammaren, blef dock af Riksdagen i gemensam votering afslaget; och sålunda blefvo de förväntningar, i främsta rummet de mindre jordbrukarne och de lager af landsbygdens befolkning, hvilka icke idka jordbruk i egentlig mening och således ej draga någon väsentlig nytta af spanmålstullarne, ställt till Riksdagen, af densamma svikna. Men var en förhöjning af ifrågavarande tullsats nästlidet år af behovet påkallad, hafva dock under det år, som sist förflutit, förhållandena gestaltat sig på sådant sätt, att förhöjningen numera kan sägas vara oafvislig. Ännu i början af år 1895 kunde för 1 kilogram fläsk erhållas 50 öre, stundom några öre derutöfver. Redan detta pris var för producenten alldeles otillräckligt. Derefter har priset ytterligare undan för undan sjunkit, så att det för närvarande är omöjligt att vid försäljning af denna vara erhålla i allmänhet mera än omkring 40 öre för 1 kilogram. Ingen lär väl vilja förneka, att detta pris är för producenten helt enkelt ruinerande, och att, derest Riksdagen icke räcker denna handtering en hjälpsam hand, densamma måste tillintetgöras. Man har väl hört framhållas, att äfven den mindre svinuppfödaren måste förändra metod eller öfvergå till den, som numera af den större jordbrukaren, hvilken har mejeri, skall hafva antagits; derigenom skulle, påstår man, äfven med nu gällande tullsats, denna handtering blifva lönande. Ett sådant påstående är lätt att framställa, men röjer endast obekantskap med de verkliga förhållandena. Ty huru skulle det blifva möjligt för den mindre jordbrukaren, hvilkens hela årliga svinproduktion vanligen inskränker sig till uppfödandet af ett par eller några få stycken djur, att på annat sätt än hittills uppföda eller afyttra dem. Han får nog uppföda dem hädanefter såsom hittills och afyttra dem till närmaste uppköpare, som derefter exporterar dem; och uppköparen kommer nog hädanefter såsom hittills att ensam åtnjuta vinsten af producentens möda och ontanke. Lika liten betydelse torde den någon gång lemnade hänvisningen till de svenska svinuppfödarne att här i landet använda den amerikanska slagtnings- och saltningsmetoden, hvarigenom svenska fläsket skulle kunna en längre tid än nu är förhållandet förvaras, hafva. Uppenbart torde nemligen vara, att den slagtnings- och saltningsmetod, som användes

vid Amerikas ofantligt stora svinslagterier, icke kan komma till användning, åtminstone ej hos en hvar svinuppfödare, här i landet, der af lätt insedda skäl djuren näppeligen ej heller kunna uppnå den storlek som i Amerika.

Med hänsyn till de förhållanden, vi nu i korthet vidrört och med åberopande i öfrigt af hvad vid nästlidne riksdag anfördes i afsigt att åstadkomma ett i någon mån verksamt skydd för den inhemska fläskproduktionen, tillåta vi oss därför föreslå en höjning af nu gällande tullsats å artikeln fläsk, andra slag än rökt.

Hvad beträffar höjningens belopp, så, ehuru det torde vara uppenbart, att den höjning, som vid nästlidet års riksdag af bevillningsutskottet föreslogs, icke motsvarar verkliga behovet, då försäljningspriset under sistförflutna år, såsom vi förut nämnt, ytterligare nedgått med minst 10 à 15 öre per kilogram, skola vi dock, för att icke äfventyra frågans i någon mån lyckliga lösning, icke gå utöfver nämnda utskotts förslag.

Vi tillåta oss därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade höja tullen å fläsk, andra slag än rökt, till 20 öre per kilogram.

I händelse Riksdagen finner för godt bifalla hvad vi sålunda föreslagit, få vi tillika vördsamt hemställa,

att Riksdagen i följd deraf beslutar höjning af tullen å fläsk, rökt, från nuvarande beloppet 25 öre till 30 öre per kilogram.

Och anhålla vi slutligen om Riksdagens beslut derom, att dessa ändrade högre tullsatser skola, så fort ske kan, vinna tillämpning.

Stockholm den 20 januari 1896.

Oskar Erickson,

J. Anderson

i Tenhult,

C. F. Petersson

i Dänningelanda,

Joh. Sjöberg,

W. Bengtsson

i Häradsköp,

J. A. Johansson

i Bastholmen,

J. G. Hazén,

J. August Sjö,

A. G. Jönsson

i Mårarp,

<i>Magnus Andersson,</i>	<i>Olof Persson</i> i Killebäckstorp,	<i>Oskar Nylander,</i>
<i>Nils Jönsson,</i>	<i>S. Arnoldsson,</i>	<i>Aug. Peterson,</i>
<i>A. Magnusson,</i>	<i>And. Andersson</i> i Backgården,	<i>Sten Nordström,</i>
<i>C. G. Bergendahl,</i>	<i>Pehr Andreasson</i> i Tunge,	<i>P. Svensson,</i>
<i>Axel Carlsson,</i>	<i>B. Dahlgren,</i>	<i>Anders Olsson</i> i Tyllered,
<i>Oscar Larsson</i> i Mörtlösa,	<i>Gustaf Anderson,</i>	<i>C. J. Jakobson,</i>
<i>C. E. Johansson</i> i Berga,	<i>J. A. Johansson</i> från Strömsberg,	<i>E. G. Fredholm</i> i Saleby,
<i>A. Emil Baaz,</i>	<i>Carl Andersson</i> i Skeenda,	<i>L. P. Mallmin,</i>
<i>Jan Eliasson,</i>	<i>Carl Persson,</i>	<i>Adolf Ericson,</i>
<i>A. J. Högstedt,</i>	<i>Gust. Odqvist,</i>	<i>Carl Rydberg.</i>